

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016
ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ (Λκ. ν' 27-39)
(23-10-2016)

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴ μανία τοῦ διαβόλου ποὺ στρέφεται κατὰ τῆς ψυχῆς μας καὶ μᾶς δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα, γι' αὐτὸ παρεχώρησε ὁ Θεὸς νὰ δαιμονισθοῦν μερικοὶ καὶ στὸ σῶμα, ὥστε νὰ ἀντιληφθοῦμε ὅλοι πόσο φοβερὸ πρᾶγμα εἶναι νὰ κάνει κάποιος ἔνοικο τῆς ψυχῆς του τὸν διάβολο, ὅταν πραγματοποιεῖ τὰ ἔργα τῆς ἀμαρτίας, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα περιγράφει ἓνα δαιμονισμένο στὰ Γάδαρα. Ἡ περιγραφή εἶναι φοβερὴ καὶ ἀξίζει νὰ δοῦμε μερικὰ σημεῖα ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής. Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ τονίσουμε πὼς ὁ Χριστὸς ἦλθε νὰ καταργήσῃ τὸ κράτος τοῦ διαβόλου, ὅπως μᾶς ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ὁ Χριστὸς, κατὰ τὴν παντοδυναμία Του, ἐκδιώκει τοὺς δαίμονες ἀπὸ τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων καὶ μᾶς χαρίζει τὴν αἰώνια ζωή. Ἀπὸ εὐσπλαχνία ἦλθε στὸν αἰγιαλὸ ὅπου διέτριβε καθημερινῶς ὁ δυστυχημένος ἄνθρωπος, ποὺ εἶχε καταληφθεῖ ἀπὸ πολλὰ δαιμόνια. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐκεῖνο τὸ σμῆνος τῶν δαιμόνων, ὅταν ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου τοὺς μᾶστιζε ἀνηλεῶς, βρέθηκε σὲ ἀμνηχανία κι ἄρχισε νὰ κραυγάζει· «τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαι σου μὴ μὲ βασανίσῃς» (Λουκ. 8,28). Φοβήθηκαν πὼς θὰ τοὺς παραδώσει στὴν αἰώνια κόλαση. Ἡ κόλαση γιὰ τὸν διάβολο εἶναι νὰ παραδοθεῖ σὲ ἀκίνησια καὶ νὰ καταργηθεῖ κάθε πονηρὴ του ἐνέργεια. Νὰ μὴν μπορεῖ νὰ κάνει τὸ κακό.

Ἀναγκάσθηκε λοιπὸν ἡ λεγεῶνα τῶν δαιμόνων νὰ ταπεινωθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ Τὸν παρακαλέσῃ χρησιμοποιῶντας μάλιστα λόγια κολακείας. Τὸ πλῆθος τῶν δαιμόνων ἐξαιτίας τῆς πονηρῆς κοινωνίας ποὺ εἶχαν μεταξὺ τους, μιλοῦν σὰν νὰ εἶναι ἓνας καὶ χρησιμοποιοῦν τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ὁ Κύριος ρώτησε τὸ δαιμονισμένο ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά του· «ὁ δὲ εἶπε· λεγεῶν· ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν». Ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ ρωτήσῃ γιὰ νὰ μάθει τί γίνεται μέσα στὸ δαιμονισμένο, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ πόσοι φονευτὲς δαίμονες ταλαιπωροῦσαν ἐκεῖνον τὸν δυστυχημένο. Ἐπίσης ἤθελε ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς δείξει πὼς ὅλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς ποὺ

ἐξεστράτεψε καθημερινῶς ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, «ἀνελεῖν οὐκ ἐξίσχυσεν», δὲν μπόρεσε νὰ τὸν σκοτώσει, θὰ ὑπογραμμίσει ἰδιαίτερα ὁ Βασίλειος Σελουκείας. Ὁ διάβολος ὅλα θὰ τὰ κατάστρεψε καὶ κανένα πλάσμα δὲ θὰ ἔμενε ἀπείρακτο ἀπ' τὶς ἐνέργειές του, ἐὰν δὲν τὰ προστάτεψε ἡ ἀκαταγώνιστη δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμη κι ἡ παράκληση τῶν δαιμόνων νὰ μποῦν μέσα στοὺς χοίρους δείχνει τὴν ἀδυναμία τους, ὅταν ἐμφανισθεῖ μπροστά τους ὁ Θεὸς καὶ τοὺς καταργήσει τὴν πονηρὴ δραστηριότητα.

Κάθε πονηρὸ πάθος ἐξαιτίας τῆς ἀκαθαρσίας του δημιουργεῖ στὸν ἄνθρωπο κτηνώδη βίον. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ μόλυναν τὸν χιτῶνα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, περιφέρονται σὰν χοῖροι. Ἀπ' αὐτοὺς πιὸ διακριτοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀγάπησαν τὴν ἡδυσπάθεια καὶ προνοοῦν ἁμαρτωλὰ γιὰ τὴ σάρκα τους. Ὁ Παῦλος λέγει: «ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε εἰς ἐπιθυμίαν» (Ρωμ. 13,14). Ὁ ἱερὸς Θεοφύλακτος προσθέτει πὼς κάθε ἄνθρωπος ποὺ στερεῖται λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν του τὴ στολὴ τοῦ βαπτίσματος, δὲν μένει μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ στὰ μνήματα, δηλαδὴ ζεῖ μέσα στὰ νεκρὰ ἔργα, ὅπως π.χ. στὴν πορνεία καὶ στὶς ἀκάθαρτες πράξεις.

Ἐνας ἄλλος ἐρμηνευτὴς θὰ συμπληρώσει. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βαρύνεται μὲ φαῦλες πράξεις συνέχεται ἀπ' τὸν πονηρὸ δαίμονα. Βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν ἀρετῶν, δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησία καὶ σὰν νὰ εἶναι δεσμὰ οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ τὶς ἀποθέτει βγάζοντας τῆς σωφροσύνης τὸν χιτῶνα, ἐνῶ παραδίδεται στὴν ἀπραξία τῶν ἐναρέτων ἔργων. Ἡ ἀπραξία αὐτὴ συμβολίζεται μὲ τὴν κατοίκηση τοῦ δαιμονισμένου στὰ μνήματα. Ἡ τραγικότητα τοῦ διαβόλου εἶναι ὅτι ξέρει τί τὸν περιμένει κι ὅμως δὲν μετανοεῖ. Παραμένει ἀμετανόητος, καὶ μάλιστα μὲ λυσιπώδη μανία ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀγωνίζονται. Ἡ ἀμετανοησία, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὸν διάβολο, εἶναι ἡ αἰτία τῶν κακῶν σ' ὅλον τὸν κόσμον. Παραμένοντας στὰ πάθη μας δὲν ἀφήνουμε περιθώριο στὴ χάριν τοῦ Θεοῦ νὰ ἐνεργήσει.

Ἀδελφοί,

Ὁ πονηρὸς ἔχει δεσμεύσει τὴ βούλησίν μας καὶ μᾶς ἔκανε ἄπρακτους γιὰ τὰ καλὰ ἔργα καὶ τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνες. Ἄς ἀναζητήσουμε τὸν Θεὸ μὲ ὅλη μας τὴν ψυχικὴ δύναμη κι ἄς καλλιεργήσουμε τὶς ἐντολὲς του μὲ ταπείνωση, ὥστε νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὶς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου καὶ νὰ νοιώσουμε ἐλεύθεροι μέσα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀμίν.